

"Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215"

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

LETNIK XIX — štev. 6/7

JULY 1984.

VELIKA ŽELEZNIŠKA NESREČA — DOSLEJ NAJVEČJA V SLOVENIJI —

V soboto 14. julija ob 6 uri 10 minut zjutraj se je železniška postaja v Divači v enem samem trenutku spremenila v prizorišče razdejanja, tragedije in groze, ko se je v potniški vlak Beograd — Pulj, ki je čakal na znak za odhod, z neznanjano hitrostjo zatelet v njegove zadnje vagone tovorni vlak. Enaintrideset zvečinoma mladih potnikov, ki so se že veseli počitnic na morju je izgubilo življenje, mnogo pa jih bo za vedno pohabljenih. Tovorni vlak je od Zaloge dalje upravljal strojevodja Franc Vodopivec, ki je nastopil službo in neprekiniteno delal že od 4. ure prejšnjega popoldne. Reševalne akcije so bile takoj na mestu in ponesrečence so prepeljali v bolnišnice v Ljubljano, Izolo, Pulj, Sežano, Novo Gorico in na Reko. Naslednji ponedeljek je bil v Sloveniji proglašen za dan žalosti in republiška vlada je kot prvo pomoč namenila ponesrečencem milijon dinarjev. Gmotno škodo cenijo na 60 milijonov dinarjev. Takole povzemamo po ljubljanskem Delu:

MOLK ZVERIŽENEGA JEKLA — Po huđem trčenju tovornega in potniškega vlaka in mrzličnem vrvežu reševalcev so tisino pozno v noč motili samo delavci, ki so s tirov odstranjevali strašljive pomnike tragičnega sobotnega jutra. (Foto: Janez Pukšič)

"Zagledal sem tovorni vlak, ki je na postajo zapeljal ne da bi se ustavljal pred zaprtim vhodnim signalom. Pravkar sem po telefonu pogovarjal s postajnim pripovednikom vlakov in uspeло mi je samo, da sem v slušalko nekaj zavpil", je povedal kretničar Evgen Skok, ki je že več kot 34 let zaposten na tej postaji.

Slišati je bilo strahovit udarec in v trenutku so bile vse zvezne prekinjene. Moreča tišina, ki je zavladala za trenutek, je grozeče napovedovala izbruh joka, prošenj in mrzlične vneme prvih reševalcev.

Strojevodja, 36-letni Franc Vodopivec, ki je bil takoj po nesreči aretiran, je prevzel tovorni vlak v Zalogu pri Ljubljani. Ves čas je vozil z normalno hitrostjo. Le v Postojni je zmanjšal hitrost. Upal je, da bo tam dobil zamenjavo, čeprav naj bi ga kolega po dogovoru zamenjal še v Sežani... Bil je utrujen, kajti delal je od petka od 16. ure, zmagoval ga je spanec. Povedal je, da je do Zgornjih Ležeč, kakšnih dest kilometrov pred nesrečo, še kadil in tako skušal pregnati dremavico. Preiskava je takoj ugotovila, da strojevodja ni bil pod vplivom alkohola.

Vlakovni odpravnik Gianfranco Tromboni je povedal, da kretničarju Evgenu Skoku ni dal naloga naj bi spremenil znak "stop", razen tega pa ni slišal dvojnega zvočnega signala, ki bi ga Vodopivec po predpisih moral dati, ko bi se pred signalom ustavil. Vlak je vozil naprej, zavore je bilo, kakor pravijo nekatere priče, zaslasiše šele potem, ko se je potniškemu vlaku približal na 15 metrov.

Potpunki vlak, namenjen iz Beograda v Pulj, bi moral na postajo v Divači pripeljati že ob 4.25 in odpeljati 34 minut pozneje. Prišel je z uro zamude in čakal znamenje, da je poslovni vlak proti Ljubljani mimo in da je proga spet prosta. V vagonih, ki so tako stali na tretjem tiru, so bili potniki, zvečine mladi, ki so bili z mislimi že na počitnicah v Istri. V sprednjih vagonih je bilo tudi 150 otrok, ki so se že veseli počitniške kolonije, in med katerimi jni bilo ranjenih. Večina potnikov je bila na poti že od petka ob 17.30, ko je vlak odpeljal iz Beograda.

V strahovitem trčenju so se zadnji trije vagoni potniškega vlaka zvili v kup zmečkanega železja; v zadnjem vagonu, ki ga je lokomotiva tovornega vlaka dobesedno posnela več kot do polovice.

Jubilejna

30. REDNA LETNA SKUPŠČINA

Slovenskega društva Melbourne
bo

v nedeljo 19. avgusta 1984, s pričetkom ob 2h popoldne
v dvorani S.D.M., 82 Ingram Rd., Eltham.

Prosimo člane S.D.M. da se udeleže v čim večjem številu!

Strojevodja je priznal, da ga je najbrž premagal spanec, saj je bil do trenutka nesreče brez prestanka in odmora v službi 14 ur. Zavedal se je, da je zaspan, in ves čas je upal, da ga bo kdaj zamenjal.

Toda zamenjal ga ni nihče in to je bilo 31 človeških življenj, veliko število hudo ranjenih in ogromno gmotnih škode.

Po pravilih v Sloveniji mora voznik avtobusa, ki vozi na daljših razdaljah približno 50 potnikov, imeti ob sebi obvezno sovoznika. Upravljalec vlaka, ki vozi in odgovarja za tisoč in več potnikov ali pa tovore ogromne vrednosti, lahko vozi sam, kakor je sam vozil strojevodja Franc Vodopivec.

Kot varnostni pripomoček ima sicer v lokomotivi budilnik, na katerega mora pritisniti vsakih 18 sekund tako da vsi, ki poleg njega odgovarjajo za varnost na progi vedo, da je še buden. Že leta 1979 pa so ob nesreči pred škofjeloško postajo spoznali, da strojevodja po nekaj letih službovanja nam pritska tako rekoč kar avtomatično, tudi na pol v snu.

"Nič se ni spremenoilo od leta 1979. Budilnik je očitno varčnejši, kakor bi bil pomožni strojevodja. Pa je ta varčnost vredna enaintrideset življenj?"

Je krv samo strojevodja ali še kdo?" se sprašuje pesc v 'Delu'.

Še nam je v Avstraliji v spominu dolga stavka železničarjev v New South Wales-u, s katero so tamoznji strojevode protestirali proti temu, da bi samo ena oseba upravljala z novimi brzovlaki. Po tej hudi nesreči v Sloveniji pa bo tudi nam morda mnogo lažje razumeti zahteve sindikata železničarjev v Sydneju; saj varnost potnikov bi morala odtehati kakršnokoli število gmotnih sredstev.

Med prvimi, ki so nesrečnim potnikom priskočili na pomoč, so bili železničarji, gasilci, zdravstveni delavci, milicijski, pripadniki narodne in civilne zaščite ter armije. Med prvimi zdravstvenimi delavci, ki so bili prihitali na kraj nesreče je bil dr. Miran Fakin iz Divače, pomagal pa mu je tudi zdravnik, ki je v enem izmed sprednjih vagonov brez ran preživel trčenje.

Cim so zvedeli za nesrečo so se sami priglasili ljubljanskem kliničnem centru številni zdravnik in drugo medicinsko osebje in nudili pomoč. Na prošnjo dr. Skrgeta, predstojnika travmatološke klinike so nekaj zdravniškega osebja prepeljali s helikopterjem na kraj nesreče.

"Kar smo videli v Divači", je dejal dr. Skrget "je tudi nas presunilo. V zadnjem vagonu potniškega vlaka ni bilo več živih — zmečkana trupla in gmote mesa so pričali, da je vsaka pomoč za marsikoga prišla prepreno." Med zvitim železjem in tistimi, ki jim žal, ni bilovec mogoče pomagati, se je bilo reševalcem zelo težko prebiti do ranjencev, ki so jih prve pripeljali v bolnišnice; trije hudo ranjeni so umrli že na nosilih. S težavo so izvlekli nekega vojaka in žensko, vkleščena med ostanke vagona ter ju prepustili reševalcem, ki so ju pripeljali v Klinični center.

"Preiskovalci so takoj ko so prišli na prizorišče nesreče, z naprav v električni lokomotivi tovornega vlaka izvleklekli tahografski zapis. S traku so odčitali, da je tovorni vlak približno osem minut pred nesrečo nepretrгано vozil s hitrostjo 60 km na uro."

Po prvih cenevih skupna gmotna vsota škode presegala 60 milijonov dinarjev. Uničeni so vagoni ter za 9 milijonov vrednosti roba v tovornem vlaku.

Minuto ali dve po strašnem trenutku se je skozi okno lokomotive, nagnjene in zagozdeno v zadnjem vagon potniškega vlaka, izmotal strojevodja Franc Vodopivec. Nemo je pogledoval po groljivem prizorišču, potem pa se je napotil naravnost proti postaji milice.

(Imena smrtno ponesrečenih žrtev, med katerimi je velika večina izpod dvajset let starih, prinašamo na strani št.2.)

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic., 3084, Tel. 459 8860

Lastnik – Published by
SLOVENIAN ASSOCIATION MELBOURNE
P.O.Box 185, Eltham, Vic., 3095. Tel. 437 1226

Predsednik – President: PETER MANDELJ
Tajnica – Secretary: ANICA MARKIC

Odgovorni urednik – Editor
MARIJAN PERSIC

Stalni sodelavci – Permanent contributors:
ČUK VASJA, LAVRICK DUSAN, LAVRICK
JANA, LONČAR BOZO, MANDELJ PETER,
PERSIC KAREN, POSTRUŽIN LJUBICA,
POSTRUŽIN DARKO, SPACAPAN SIMON.

Tisk – Printed by
CHAMPION PRESS

Cena – Price 85c
Letno – Annual Subscription 10 dollars

Rokopis ne vračamo
Za podpisane članke odgovarja pисец.

VRTILJAK OBLASTI

Minister za Emigracijo in Etnične zadeve pri Federalni vladi je zamenjal Committee on Overseas Professional Qualifications z Council on Overseas Professional Qualifications. Naloge pa so ostale iste. Čeprav so deželne vlade tiste, od katerih zavisi dokončno priznanje tujih profesionalnih kvalifikacij, bo Council tisti, ki bo zbiral in dajal podatke in nasvetne. Profesor Peter Whitten, namestnik podrektorja Univerze v Melbournu je bil imenovan na čelo tega novega Councila.

SODNI TOLMAČI

V Viktoriji bodo vzpostavili sodno prevajalno službo. Stroške te službe, ki bo pričela delovati v naslednjih dveh mesecih bosta delili med seboj Federalna in Viktorijska vlada. Upravljava pa bo z njo Victorian Ethnic Affairs Commission.

30 LET PLODOVITEGA DELA

Na drugem mestu v tej številki omenjam visoke jubileje, ki so jih letos praznovale slovenske organizacije v Severni Ameriki. Mi se ne moremo časovno primerjati z njimi, toda tudi 30 let dobe našega društvenega življenja v Melbournu je kar lepa obletinja. Saj so se od takrat, ko so se sestali rojaki v St. Albansu in ustanovili Slovenski klub v Melbournu že skoraj premenjale generacije. Takrat komaj poročeni mladi pari se danes že ponosajo z vnuki, število onih mladih Slovencov, ki so priveli na svet po ustanovitvi društva je vedno večje, a vrste grobov nekdanjih članov S.D.M. pa vedno dalfje.

Čeprav se bo formalno proslavljalo le 30 let obstoja S.D.M., pa ta jubilej pomeni mnogo več. Kajti decembra 1954, ni samo rojstni dan S.D.M., je tudi začetek vsega formalnega društvenega delovanja Slovencev v Melbournu in Viktoriji. Pa ne samo to, decembra 1954 je tudi začetek najbolj plodnega, najbolj umerjenega in najbolj složnega dela Slovencev v celi Avstraliji. Nihče od rojakov v drugih mestih Avstralije se ne more primerjati z dolgimi leti sodelovanja, karšno je vedno vladalo v slovenski družini Melbourne in nikjer po Avstraliji se Slovenci lahko ponosajo z večjimi uspehi svojega društvenega življenja.

Samo poglejmo na čudovite plodove našega dosedanjega dela, plodove katere smo zasejali pred 30 leti. Ne samo odlično razviti center na Elthamu, delo članov S.D.M., tudi delo Slovencev, ki so se na vzhodu naše metropole združili v društvo Planica in onih, ki so se na zapadnem delu mesta povezali v klub Jadran je pognalo svoje prve klice pred 30 leti. Prenekateli njih član, sodelavelci in tudi ustanovitelj je izsel iz vsr S.D.M. ter prenesel v novo okolje ideje dobrohotne popustljivosti, medsebojnega spoštovanja in potrebe po složnosti. S takimi idejami in požrtvovalnostjo so potem dodali našim skupnim uspehom še izredno uporabno urejen kompleks v Keilorju in mogočno veliko dvorano v Springvale. Pa tudi občudovanja vrednih podvezetj naših strelivo mnogo manjših skupnosti v Geelongu in Albury-Wodongu ne smemo pozabiti. Saj so tudi female za vzgled Melbourne.

Ko danes ponosni razkazujemo te naše gradnje, ki se lahko primerjajo ali pa so še boljše od podvigov mnogo strelivnejših etničnih skupnosti, ne smemo pozabiti, da so osnova vsemu temu dali Slovenci, ki so se združili takrat v St. Albansu, takrat neznansko oddaljeni od stare domovine pa tudi še zelo blizu grozot, ki jih naš narod preživel v tisti dobi. Takrat je bila misel ustanoviteljev S.D.M. ta: Pozabiti na razdore in zdrahe ter tragiko bratomorne morje. Pričeti na novo, v novi mlađi zemlji ter si z medsebojnimi razumevanjem in dobro voljo skupno lajsati bolečino domotožja.

Brez droma smo odlično uspeli in vsi pogoji so tujki, da smo lahko prav tako ali pa se bolj uspešni tudi v bodoče. Ustanovitev skupnega povezovalnega odbora vseh slovenskih društev v Viktoriji, prav v tem jubilejnem letu, je znak, da je dobra složna volja še vedno med nami. Upajmo le, da jo bodo tudi nove generacije znale obdržati, tako kot so jo obdržale starejše generacije vse do sedaj.

NAROČNIKOM !

Prisel je čas, da vam tudi mi postrežemo z nevšečno novico, tako kot jih vsi dobivamo z dneva v dan.

Na žalost vam moramo naznani, da se je od 1. julija letos povečala cena Vestniku od 50c na 85c za izvod in od 6 na 10 dolarjev na leto.

Cena Vestniku je bila že vse od oktobra 1978 enaka, a ni treba posebej povdarijeti, da so se cene vsemu, delu, papirju, tiskanju in poštnimi od takrat zvečale kar občutno. Zato smo prepričani, da ne bo nikogar, ki ne bi razumel potrebe, da se tudi Vestniku cena zviša. Saj so nam že letos mnogi naročniki poslali več kot pa zahtevanih 6 dolarjev. Uverjamo pa vsakogar, da bo vzdrževanje Vestnika še vedno zaviselo od denarnih podpor S.D.M. in to vse dotlej, dokler ne bomo dobili več naročnikov ali pa več reklam.

Prav tako obveščamo, da ima Vestnik sedaj svoj zasebni poštni predel in prosimo, da odslej vso pošto naslovite na : VESTNIK, P.O.Box 56, Rosanna, 3084, Victoria.

Telefonično pa vam je uredništvo na razpolago na številki 459 8860.

To SUBSCRIBERS !

We regret to inform our subscribers, that from 1st of July 1984 we increased yearly subscription for Vestnik to 10 dollars and the price of a single issue to 85 cents.

We would also like you to note our new postal address which is: VESTNIK, P.O.Box 56, Rosanna, 3084, Victoria and our phone number which is now 459 8860.

BELE RDUHE – Ni pomoči...Reševalci so truplo prekrili. Kako mu je bilo ime, o čem je sanjaril pred nekaj urami?

(Foto Delo)

IMENA SMRTNIH ŽRTEV

Ratko Arbutin, Zagreb; Milan Baršić, Zagreb; ZORAN BOŽIDAR, Ljubljana; Diana Bratkovčič, Pula; Dragan Bubnjevič, Novi Sad; Ruzmir Fetič, Doboj; ŽELJKO FILIPČIČ, Ljubljana, Viviano Fortunato, Pula; Esad Hajić, Doboj, Franjo Lajtman, Vukovar; Zoran Lijovič, Vares; Dragan Ljubičić, Beograd; Mirjana Ljubičić, Beograd; Slobodanka Ljubičić, Beograd; Mile Malič, Đurđevac; Ksenija Međunovič, Pula; Aleksander Mihajlovič, Kragujevac; Danijela Mladenovič, Babušnica; Šaval Mujič, Kalesija; Munip Musta-

OSEBNA PROŠNJA

Pred par leti se je med Avstralskimi Slovenci mudila Breda Čebulj, studentka iz Ljubljane. Takrat je za svojo univerzitetno tezo zbirala podatke o življenju Slovencev v Avstraliji.

Sedaj pa se je kot poročena ga. Sajko zopet vrnila v Avstralijo na podiplomski študij multikulture druge v Avstraliji.

Kot nam sporoča v svojem pismu iz Sydneya, se je s Slovenskim etnografskim muzejem v Ljubljani domenila za razstavo, ki naj bi bila v Ljubljani aprila 1985 pod naslovom 'Slovenci v Avstraliji'.

Zato bi rada za časa svojega bivanja tukaj nabrala čim več predmetov, fotografij, dokumentov itd., ki zadevajo bivanje Slovencev v Avstraliji.

Vsi tako posojeni predmeti in dokumenti bodo pod strogi varstvom in vrnjeni v najkrajšem možnem času.

Predmete bi rada imela vsaj do 1. septembra.

Za natančnejše informacije se obrnite naravnost na go. Bredo Čebulj-Sajko, 18/45 Meadow Cres., 2114 Meadowbank, N.S.W., tel.(02), 803514.

Nekaj podatkov pa vam damo lahko tudi na uredništvu Vestnika tel. 459 8860.

fič, Kalesija; Slavko Plehaš, Beograd; Nikola Radonovič, Novi Sad; BRANE SLADIČ, Ljubljana; ZVONKA SLADIČ, Ljubljana; Nebojša Simunič, Kragujevac; DUŠICA STOLF-KAR, Ljubljana; Slobodan Todorovič, Kragujevac; Gordana Topalovič, Beograd; Zojtan Tassi, Zrenjanin in Aleksander Tošković, Novi Sad.

HRVATI IN ETNIČNI RADIO

"Hrvatski tečnik", glasilo Hrvatskega državnega pokreta je objavil nedavno vsebino pisma, katerega je Hrvatski Meddruštveni odbor za Viktorijo poslal direktoru Special Broadcasting Service, g. Stephenu Kerkyasharian-u. Predsedniku Uprave SBS, Sir Nicholas Shenaide-u in upravniku postaje 3EA, g. Billu Wilso-

nmu. V tem pismu se Meddruštveni odbor pritožuje, da je najavljanje hrvatskih organizacij na 3EA sedaj pomešano z objavami iz "takozvane jugoslovenske skupnosti". Pravijo, da to nikakor ni sprejemljivo za hrvatsko skupnost v Viktoriji.

Nadalje stoji v pismu, da je Meddruštveni odbor na svoji seji 22. junija soglasno sklenil, da bodo preko hrvatskega tiska v Avstraliji dali navodilo vsem hrvatskim organizacijam, verskim ustan-

vam in kulturnim klubom, da ne objavljajo na 3EA vse dokler bi takšna obvestila bila pomešana s takozanimi jugoslovenskimi objavami. Prav tako boc napravili tudi vse hrvatske katoliške duhovnike in hrvatske islamske hodovalnice, da bi postopali v istem smislu.

Hrvatski meddruštveni odbor bo podzeljavne in odprite nastope proti uvažanju "jugoslovenske konspiracije in jugoslovenskih političnih vplivov" na programe v hrvatskem jeziku.

Na drugem mestu navaja "Hrvatski Tednik", da v Viktoriji deluje preko 50 hrvatskih društev in, da sta od teh samo dva, "Matija Gubec" in "Hrvatska bratska zajednica" sodelovala pri nedavno prirejenih "Hrvatskih dnevih" v Melbournu.

PODATKE ZBIRAJO

Australian Yugoslav Welfare Society (Victoria), organizacija, ki je dosedaj bila deležna v veliki meri denarnih podpor vlade v Canberri in Viktoriji, je pričela sestavljati informacijski spisek ljudi, ki imajo vplivne položaje v profesijah, uradih in na splošno v javnem življenju in ki istočasno obvladajo jugoslovenske jezike.

Predvsem bodo nabirali imena, naslove in telefonske številke takih, ki delajo kot socialni delavci, zdravniki, odvetniki, učitelji ali pa so zaposleni po državnih in drugih javnih uradih. Prav tako bodo zbrali tudi podatke o družabnih, kulturnih in športnih organizacijah, katere

obstoje med etničnimi skupnostmi iz Jugoslavije.

Tako bo Australian Yugoslav Welfare Society imela na pregled in razpolago najobširnejše informacije o osebah in organizacijah, ki lahko mnogo vplivajo na življenje tukajšnjih naseljencev iz Jugoslavije. Te podatke pa tudi organizacija na tistih njenih funkcionarji lahko uporabljajo nekontrolirano v namene svojega obstoja.

Ce smo Slovenci na kakršnekoli vplivnem ali številčno pomembnem položaju vključeni v vodstvu in delovanju te organizacije nam ni poznano.

POMAGAJ SI SAM...

Federalna vlada je nakazala 75.950 dolarjev denarnih podpor organizacijam, ki se bavijo s pomočjo etničnim skupnostim. Ta podpora je dodeljena v okviru projekta Naseljenska samopomoč (Migrant Self-help Projects).

Od organizacij naseljencev iz Jugoslavije so prejeli:

Croatian Catholic Centre in Queen-

slandu 5000 dollarjev za nabavo minibusa, s katerim bodo omogočali ostarelim in onemoglim osebam prevoz in sodelovanje pri aktivnostih skupnosti.

Serbian Ethnic Community Inc. v W.A. pa 1400 dollarjev za nabavo električnega pisalnega stroja s katerim bodo tiskali informacijski bulentin.

Na hribu ob Yarri

JUBILEJ NA HRIBU

Za proslavo 30-letnice S.D.M. je bil organiziran poseben pripravljalni odbor, ki je že pričel z intenzivnim delom.

Seveda pa ta proslava ne bo uspela, tako kot bi bilo primerno za tako pomembno obletnico, a delo tega odbora ne podpre čim večjo število članov in drugih prijateljev S.D.M.

Proslavljanje tega jubileja 30-letnice odkar se je pričelo prvo organizirano društveno delovanje Slovencev v Melbournu bo raztegnjeno po predvidenih načrtih kar čez mesec dni.

Pričelo se bo z družabnim večerom za člane S.D.M. na soboto 13. oktobra. Glavna proslava bo na week-end 10. in 11. novembra ob prisotnosti gostov iz cele Avstralije in morda tudi drugod. Predvidene so športne tekme, razstave, spominska akademija ter otvoritev 'Vaškega trga'.

V soboto 27. oktobra je predviden "Disco večer" za vso slovensko mladino v Melbournu.

V nedeljo 4. novembra popoldne bo na društvem zemljišču zahvalna služba

božja, ki se bo končala s spominsko srečanjem za že umrle člane društva.

Zaključek praznovanja pa bo v nedeljo 18. novembra, ko bo otvoritev nove Lovske koče s piknikom in prostostan.

Kot že rečeno se pripravljalni odbor nadaja na čim večjo pomoč in sodelovanje vsakega rojaka v Melbournu. Za začetek prosimo dve uslugi:

Radi bi zvedeli, kdo kdaj je rojakov, ki so bili prisotni na ustanovnem občnem zboru, decembra 1954, je še med nami. Podatke o tem zbira Maks Hartman in prosimo vsakogar, ki kaj o tem ve, da mu javi osebno ali preko telefona številka 850 4090, po možnosti v večernih urah.

Prav tako bi si hoteli izposoditi čim več fotografij ali diapositivov iz delovanja S.D.M. Te pa prosimo pošljite na S.D.M. P.O.Box 185 Eltham, Vic., 3095 ali pa jih osebno predajte tajništvu S.D.M..

Toliko za sedaj. V naslednjih številkah Vestnika bomo objavili več podrobnosti.

Slovensko društvo Melbourne

vas vladno vabi na

BALINARSKI PLES

v soboto 11. avgusta 1984 v dvorani S.D.M., Research.

Čez dan bo balinarsko tekmovanje v dvojkah raznih društev za Pokal obletnice otvoritve pokritih balinišč S.D.M. Zvečer na pleasu bo tudi podelitev pokalov zmagovalcem posameznega tekmovanja balinarjev Slovenskega društva Melbourne.

Vstopnina: 6 dollarjev, (člani 4 dollarje, mladina 2 dollarja.)

Igral bo ansambel "KRISTAL"

MEDDRUŠTVENA SEJA

Koordinacijski odbor slovenskih društev v Viktoriji je imel svojo redno sejo v nedeljo 29. julija, tokrat v prostorih S.D.M. Udeležili so se je delegati vseh petih povezanih društev in lepo je bilo videti, da sta prišla celo iz Albury-Wodonga, kot delegata tamnošnjega društva Štefanik predsednik Branko Jerin in tajna ga. Marija Kromar. Za "Jadrans" sta bila prisotna Ivan Valenčič in Frank Iskra, za "Planico" Lojze Kovačič in Miro Franetič, za Geelong Ivo Širca in Mirko Ramuta, za S.D.M. Peter Mandelj in Aleks Kodila, za Slovensko radijsko uro Helena Van de Laak in Ivo Leber ter za Vestnik Marijan Peršič in Božo Lončar.

Kot vse dosedanje, je tudi ta seja potekla v prijateljskem vzdružju ter pokazala krepko voljo prisotnih, da odkritosrčnim sodelovanjem, zavedajoč se, da je lahko le v korist cele naše slovenske skupnosti.

Delegati so se dogovorili, da bo tudi naslednje leto vodil delo tega meddruštvenega odbora Peter Mandelj, tajništvo pa do nadaljnega ga. Helena Van de Laak.

LOVSKO-RIBIŠKA DRUŽINA S.D.M.

Lovsko-ribiška družina S.D.M. je imela v nedeljo 29. julija sestanek, na katerem so si izbrali vodstvo za leto 1984/85.

Za starešino je bil zopet izvoljen Frank

Odbor je prejel odgovor pomočnika ravnatelja radio postaje 3EA, g. Tees Rod na pismo, v katerem so mu sporočili o ustanovitvi koordinacijskega telesa slovenskih organizacij Viktorije in istočasno izrazili svoje pomislike proti oglaševanju neslovenskih organizacij na slovenski radio uri, kajti njih čas je že itak pičlo odmenjen. G. Tess Rod je potrdil, da naj bi se po že obstoječih smernicah postajajo 3EA oglaševala le objave prireditev, ki so v interesu poslušalcev posameznih jezikovnih programov.

Odbor je tudi odobril formiranje posebnega pododbora, ki naj bi raziskal in pripravil vse možnosti za izdajo knjige na angleškem jeziku o zgodovini Slovenčev.

Snov za to knjigo je zbirala ga. Dragica Gelt in se sedaj že vse pripravljeno za tiskanje.

Odbor tudi raziskuje možnosti o gostonjih slovenskih glasbenih in zabavnih skupin iz prekomorskih krajev. Vendar o tem še ni bilo mogoče ustavoviti nič določenega.

Naslednja seja se bo vrnila v prostorih Planica-Springvale.

JELOVČAN, podstarešina bo Franc FEKONJA, posle tajnika in blagajnika pa bo opravljal Ivan BARAT.

ŽELITE NAJETI DRUŠTVENO DVORANO ALI JEDILNICO?

To vam je na razpolago pri S.D.M. po zmernih cenah celo leto, pa naj si bo to za praznovanje obletnic, rojstnih dnevov, zarok, porok itd.

Ženska sekcijska S.D.M. pa vam je pripravljena ob teh prilikah za zmerno odškodnino prevzeti vso skrb pripravljanja in tudi postrežbe in kuhanja.

Za vse informacije v tej zvezzi se oglasite pri tajnici S.D.M. Anici Markič, po telefonu na številko 870 9527.

KNJIŽNICA

SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE
Ingrams Road, Research

je sedaj odprta vsako nedeljo od 2.30h do 5h popoldne.
Na razpolago je vsakomur, tudi nečlanom !

Na zgornji fotografiji vidimo odbor Slovenskega kluba Melbourne (tako se je v začetku imenovalo Slovensko društvo Melbourne), ki je bil izvoljen na redni skupščini 29. maja 1955. Ta odbor je zamenjal prvega, katerega so izvolili na ustanovnem občnem zboru 19. decembra 1954 v dvorani cerkve sv. Theodore v St. Albansu. Z leve proti desni so: Marija Sosič, Marijan Peršič in Zlatko Rome (tajnika), že pokojni Čido Florenini (podpredsednik), za njim se vidi obraz pok. majorja Vinka Ogorelca, sedi Zlatko Verbič (predsednik), skrit za njim je Martin Adamčič, slade pa Slavko Žerdoner (blagajnik), Maks Hartman, Tinka Verbič, Jože Golenko, Miloš Abram, Jože Potocnik, pokojni Edi Polajnar, Pavle Renko in Stanko Šajnovič.

VOLITVE NA PLANICI IN JADRANU

V nedeljo 15. julija so imeli člani Slovenskega Socialnega kluba "Jadrani" v prostorih svojega odlično opremljenega in sedaj že skoraj dokončanega doma v Keilorju svoj letni občni zbor, na katerem so izvolili vodstvo, ki bo upravljalo z društвom v letu 1984/85.

Za predsednika je bil izvoljen Frank ISKRA, podpredsednik je Rudi JAKŠETIČ, tajnica bo Vida VOJVODA, blagajnika Lojz KUMAR in Jim BUCHECKER, gospodar pa Frank ŠENKINC. Odborniki so: Janez VIRANT, Frank TOMŠIČ, Ivan RUTAR, Berto BAČIČ, Leo UJCIČ, Vince BORDONARO, Frank BAŠA in Joe ŠKRLJ.

En teden za tem, v nedeljo 22. julija pa so imeli občni zbor na "Planici" v Springvale in tudi tam izbrali odbor za naslednje delovno leto.

G. Lojze KOVAČIČ bo postal predsednik in g. Miro FRANETIČ podpredsednik. Tajnica bo Anica SESTAN, blagajnik pa Janez ROVTAR. V odboru pa so Emil ZAJC, Ivan VESEL, George FERLIGOJ, Maks STAVAR, Ivanka KOLACKO, Jože ROZMAN, Stanko MOMČILOVIČ in Štefan SRNEC.

KMEČKA OHCET

V Ljubljani se je s slovostenjstvo na 30. junija končala že 17 kmečka ohcet Iz prvotne "kmečke ohceti" pred 17 leti, ki je bila zgolj lokalnega pomena in ko so morali plačati obrtnike, da so postavili stojnice in prosišti posameznike, da so prikazali narodne običaje se je sedaj prerasla v veliko turistično, kulturno in propagandno prireditev. Zanimanje zarjo je v tujini vedno večje in tudi tujih gostov čedalje več. Kot je dejal predsednik organizacijskega odbora Alojz Šoštar: „...da bo letos 40 tujih novinarjev, ki so se udeležili naših ohcet, z reportazami in fotografijami v svojih časopisih naredilo za Ljubljano, Slovenijo in Jugoslavijo desetkrat več reklame, kot bi je naši dragi plačani oglasi v tujih listih. Že lani so veliko pisali ne samo o prireditvah, ampak tudi o lepoti časopisih naredilo Ljubljano, Slovenijo in časopisih naredilo za Ljubljano, Slovenijo in Jugoslavijo desetkrat več reklame, kot bi je naši dragi plačani oglasi v tujih listih. Že lani so veliko pisali ne samo o prireditvah, ampak tudi o lepotah naših gora, morja, o naši zgodbom.“

Letos se je na tej ohceti poročilo 20 parov, sedem iz Jugoslavije in 13 iz tujine. V svatovskem sprevodu se je zbral več kot dva tisoč udeležencev. Ves teden pred tem pa so se v Ljubljani vršile prireditev, ozivele so stojnice v starem delu mesta, gostinci so imeli odprta vrata pozno v noč ter se izkazali tako s ponudbo kot s postrežbo.

Tu tam je sicer ponagalo vreme, toda v soboto, ko si je dvajset parov izmenjalo usodni "da" je bilo lepo, tako da je ohcet potekala po določenem načrtu.

Turistični delavci so bili zelo zadovoljni z uspehom prireditve. Stroški, ki so letos znašali 5,5 milijona dinarjev niso bili zaman, kajti iztržek gostincev, trgovin in obrtnikov je bil kar velik.

Težko pa je v denarju presoditi vrednost vtisov, ki jih je izrazil ugledni turistični novinar iz Belgije Rene van Hoof: „Kako čudovito dežela, vse imate, od gor, rek, jezer, do morja. Saj bi lahko živel samo od turizma“.

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

**9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363**

**• Splošna avtomehanika
FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES**

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

NOČ NA JEZERU

Teviziji turistični nagelj so si letos prislužili tisti ki so v Mostu na Soči, na Tolminskem organizirali vsakoletno turistično prireditev pod naslovom Noč na jezeru.

Letos se je te prireditve, ki se že enajsto zaporedno leta vrši na tem lepem kraju preko 6000 ljudi. Organiziralo pa jo je skupno kakih 600 dobrovoljnih delavcev, ki pridejo iz raznih krajevnih organizacij. Namen te prireditve je pokazati javnosti kakšne turistične možnosti obstoje na Tolminskem. Saj je na razpolago poleg voda, ki so prijetne za kopanje ter čolnarenje po najbolj divjih brzicah in gladini jezera, tudi sneg po bližnjih vrhovih gora za ljubitelje smučanja.

Cela "Noč" je prijetna mešanica športa pa tudi pisane gostinske ponudbe. Pri slednjem so na primer čebelarji pravili stojnico, ki je spominjala na velik čebelnjak z lepo okrašenimi panjskimi končnicami. Stojnica kmečkih žens je pokazala že nekaj pozabljenih kmečkih jedi: preše, ovcirkovco, gibanče in novost: sojine jedi. Ribničani so se izkazali s stojnico suhe robe. Domači oštir pa je letos mesto vola pekel slastna svinjska rebra. Za modro stojnico so ribiški ribiči so za svojo stojnico pripravljali ribje jedi. V taverni iz časa Avstroogrške so gasilci hladili pičajoči zraven pa še veliko pekl. Domači hoteljerji so pripravili tudi slastičarno na prostem. Gostinci iz Bovca pa so v narodnih nošilih ponujali "čompe" z ovčjo skuto. Pozno v noč pa so se vrstile glasbenne, folklorne in druge prireditve..

TOČA NAREDILA ŠKODO

Veliko neurje je v Vipavski dolini v petek 29. junija napravilo mnogo škode. Zelo prizadeta so bila tudi področja okoli Ajdovščine ter Goriška Brda.

Med 7h in 8h zvečer je gosta, ponekdan kar za oreb dela toča oklestila sadno drevje, trte, povrtnino, koruzo in pšenico. V novogorški občini je neurje najhuje prizadelo kakih 2500 hektarov sadovnjakov, vinogradov in njiv; v spodnji Vipavski dolini in na Brijenjskih gričih, na območju Renč, Mirna in dela Vrtojbe je letosnji pridelek skoraj v celoti uničen.

V ajdovski občini je toča, ki jo je spremljal močan veter povzročila največ škode na približno 700 hektarjih ob vasi Cesta-Stomaž, Lokaviško polje do Ajdovščine in krajevne skupnosti Zapuž.

V Novi Gorici pa je voda zaradi obilnega dežja spet zalaža prostore 12 delovnih organizacij ter kleti približno 30 stanovanjskih hiš.

POGOVORI V GORICI

Pričetkom julija so se sestali predstavniki skupnih jugoslovansko-italijanskih komisij in razpravljali o uresničevanju določil videmskega sporazuma, možnosti, da gradnjo vodne poti Tržič-Gorica-Ljubljana in v drugih skupnih naloga iz osimskega sporazumov.

Ugotovili so, da uresničevanje določil videmskega sporazuma o maloobmernjem prometu zdaj poteka nemoteno. Lansko decembra so namreč so predstavniki italijanske strani menili, da jugoslovanska stran z ukrepom o plačilu pologa za prehod državne meje krši določila videmskega sporazuma.

OPERNI BIENALE V LJUBLJANI

V Križankah v Ljubljani se je 6. julija zaključil 9. jugoslovanski operni bienale. Predsednik žirije, ki je ocenila kot najboljšo predstavo Bellinijeve opero Norma je bil slovenski glasbenik Samo Hubad. To opero so izvedli pevci Operne Hrvatske narodnega gledališča.

Priznanje je prejela tudi Opera Slovenskega narodnega gledališča za predstavo Verdijeve Traviate, sopranistka Olga Gracelj za vlogo Violete ter dirigent Milivoj Šurbek.

"KOMPAS" V BENETKAH

Turistično gostinsko podjetje Kompas Jugoslavija je odpalo v Benetkah svoje prvo podjetje z mešanim kapitalom v tujini Kompas Italia.

Zato so se odločili zaradi izredno živega prometa med Benetkami in istruško obalo. Saj je samo lani preko istruške obale potovale v Benetke 50.000 turistov.

Sedaj vzdržuje Kompas Jugoslavija med istruško obalo in Benetkami dve redni hidrogliserski zvezi in skupaj s Kvarnerespresom dve ladjiški zvezi. Dnevno prepelje čez Jadran tudi po 700 turistov.

Generalni direktor novega podjetja Kompas je Egon Conradi. Kompas Italia ima svoje prostore ob beneškem potniškem pristanišču.

V prihodnjosti ima Kompas v načrtu odpreti nova mešana podjetja v Frankfurtu, Parizu, Stockholmu in v Združenih državah Amerike.

NEVARNOST POLETJA

Poletni meseci tudi v Sloveniji zahtevajo vsako leto večje število žrtev utepitev.

Statistika kaže, da so v tem pogledu najnevarnejši meseci junij, julij in avgust. Prav tako, da so hladne in tekoče vode nevarnejše od toplejših in stoječih. Prav tako je sladka voda nevarnejša od morske.

Pri upaljanju ločijo nekaj obdobjij: V prvem ali drugem pride voda v snapnik. Tedaj upaljajoči izgubi kontrolo nad sponjimi gibi in se hkrati pogreza v vodo, tako da pride do agonije. Ta faza je krajsa od ene do dve minut. Prav tako je rešitev še možna in ne pušča posledic, razen morda psihičnih. V naslednji fazi pride do izgube zavesti in prekinitev dihanja, voda pa zalije pljuča. Sreča popolnoma preneha biti, nastopi klinična smrt iz katere je možna obuditev le ob strokovni pomoči.

V Sloveniji je od leta 1969 pa do predloni utonilo 1.114 ljudi. To pomeni, da se nešreče uvrščajo takoj za prometnimi da za stroj in v gorah umre precej manj ljudi.

V Sloveniji je po sedanjih podatkih približno 200 urejenih kopalnišč. Od tega je 78 letnih bazenov, 56 zimskih in 61 tako imenovanih naravnih kopalnišč ob jezeru, rekah in morju. Ob tem pa je še kakih 180 km obal in bregov, kjer se je prav tako mogoče kopati.

TIROLCI ZA SLOVENCE

Deželni svet Tridentinske - Južne Tirolske je na svojem zadnjem zasedanju izglasoval resolucijo, s katero poziva obe zbornici rimskega parlamenta, naj čimprej sprejmeta globalne zaščitne norme za slovensko narodno skupnost v Furlaniji-Julijski krajini. Predlagatelji resolucije so poudarili, da jih je k njem pripravil spodbudila mogočna manifestacija Slovencev maja v Gorici, ki je opozorila na nerešene probleme te narodne skupnosti.

KRATKE

V Mariboru je podlegel poškodbam kolesar Jože Babšek. Zaletel se je s svojim kolesom v osebni avtomobil v Hotinji vasi.

V Ljubljani pa je umrl 68 letni Leopold Tomačič s Kokrice. Pokojnik se je ponesrečil s kolesom v Kranju, ko ga je neki grobi voznik avtomobila iztrinil.

V petek 13. julija je ogenj uppelil skedenj in ostrešje stanovanjske hiše na Poljščici pri Bledu. Lani so v bližini iste hiše gasilci trikrat gasili požare. Vaščani sumijo, da gre za namerne požige.

kaj, kje, kdo ?

V nedeljo 15.julija 1984 je podlegla po dolgem trpljenju zavratni bolezni ga Vida Berlič iz Rosanne, hčerka dolgoletne članice upokojenske družine S.D.M. gospe Marije Lourenčič. Prav ko sta se s soprogom Francijem pricela pripravljati na mirno in udobno življenje, potem ko jima je uspelo spraviti tri otroke na samostojno pot je smrt zahtevala svoje in pretrgala nitkomaj 48 let starega življenja. Pokojnico so položili k večnemu počitku v sredo 18. julija na pokopališču v Tempelstove.

.....

Prav tako v nedeljo, na 1. juliju se je za vedno poslovila od zemskih težav in nadlog ga Antonija Stojkovič v 85-tem letu svojega življenja.

Pokojnica je bila vedno zelo zainteresirana za naše društveno delovanje in se ni nikoli obotavljala izjaviti kar je mislila. Kljub temu, da je v njenih aktiv-

nejsih letih včasih kar ostro pokritizirala Vestnik je vsa leta ostala njegova zvesta naročnica. To je samo en dokaz, da ji je bilo vse kar je slovenskega zelo pri srcu.

Pokopali so jo 4. julija na pokopališču v Keiloru. Za njo žalujejo sin Vinko z družino.

.....

V večnost so se v nedavni preteklosti preselili tudi:

V Glenroyu na 13. junija Adolf VIRANT, star 53 let, rojen v Podsradi pri Sevnici.

V Melbournu, 12. junija, Stanko JAKOBIN, star 59 let, doma iz Skomarja pri Celju;

V Reservoirju, 13. junija Sebastijan GIACCA, star 71 let, doma iz Zrena v Istri;

V West Brunswicku, Frank SMRDEL, star 68 let, rojen v Selcah pri Slavini.

Andrea Vučko in Silvano Lavrenčič sta se poročila 26. maja 1984 v cerkvi Sv. Cirila in Metoda v Kew.

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA DONVALE TRAVEL

1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Obiščite našo pisarno ki ima lastni prostor za parkiranje. Po želi prideš tudi na vaš dom. Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Australiji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz...) Vam je na uslužbo:

Private car park available. We also come to your home if you desire. Regarding any aspect of your travel requirements: Overseas, Interstate, Cruises, Hotels (Passports, Passport photos, Visas, all travel documents etc...) Contact:

Eric Ivan GREGORICH

DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje

NEKAJ ZANIMIVE STATISTIKE

Slovenci na tujem	Pripadniki drugih narodov Jugoslavije v Sloveniji	Podatki po popisu iz leta 1981	
Združene države	276.000	Muslimani	13.425
Argentina	30.000	Črnogorci	3.217
Avstralija	22.000	Hrvatje	55.615
Kanada	20.000	Makedonci	3.288
Zapadna Nemčija	15.000	Srbci	47.187
Francija	10.000	Albanci	1.985
Belgia	2.500	Skupaj	119.722

JUBILEJI NAŠIH ORGANIZACIJ V ZDA

Društvo progresivnih Slovencov Amerike je letos slavilo svojo 50-letnico, Slovenska narodna podpora jednota pa 80-letnico svojega delovanja. V počastitev tega jubileja je bila na 6.julija v Cankarjevem Domu v Ljubljani velika proslava, ki so se je poleg jubilantov udeležili tudi številni javni in kulturni delavci, predstavniki diplomatskega zbora in številni izseljenici.

V pozdravnem govoru je predsednik Slovenske Izseljenske Matice Matjaž Jančar dejal, da ti visoki obletnici obeh organizacij kaže na trdoživost slovenskega rodu v tujini. Pri tem je še posebej pomembno, kot je ugotovil g. Jančar, da mladina slovenskih naseljencev v ZDA in drugod prek morja, pa tudi v Evropi, čeprav v jezikovni meri pretežno assimilirana, najde še vedno in ponekod vedno bolj razloge za združevanje v izseljenskih organizacijah in kaže živ interes za Slovenijo in Jugoslavijo.

V kulturnem delu programa je sodeloval tudi oktet bratov Pirnat iz Ljubljane.

Kranjska Slovenska Katoliška Jednota pa je 21. marca slavila 90 let svojega ob-

stoja. Njeno glasilo, ki je že vse od njenega početka "Ameriški Slovenec" je za to priliko izdal posebno številko iz katere posnemamo:

Tajnik pripravljalnega odbora te organizacije je bil Mihail Vardjan. Ta je v okrožnici, s katero je povabil rojake, da se udeleže ustanovnega občnega zborova povdari, da "pravila Jednote bomo določili na ustanovnem zborovanju. Venčata velika večina je za to, da naša Jednota mora biti slovenska in katoliška".

Na ta poziv so se zbrali na 1. aprila 1894 msgr. Buš kot izdajatelj "Ameriškega Slovencev, Vardjan in Josip Panič kot sklicevatej ter delegati posameznih društev: rev. Frančišek Sušteršič, Math Brunski, Josip Štukel, Štefan Štansel, Peter Miketič, John Oberstar, Stefan Pasič in Ivan Pakiž..

Za center društva so izbrali mesto Joliet v državi Illinois, ker so smatrali, da je bilo to takrat nekako središče Zedinjenih držav.

Že leta 1897 je ta Jednota združevala 42 društva z 2155 članji, največji obseg pa je doživel, ko je bilo v njej včlanjeno 40.000 rojakov.

Proslava jubileja je bila 25. marca letos v Jolietu.

NASILNOST IREDENTISTOV

Skupina albanskih ireditistov je v soboto 14. julija organizirala demonstracijo pred jugoslovenskim veleposlaništvom v Bernu v Švici. Demonstranti, ki so nosili albanske zastave, so se v gorovih, parolah in letakih izrekali za prekrojitev Jugoslavije "zlepia ali zgreda". Irediti so se zavzemali za brezpogojno razglasitev albanske republike na njenem "etičnem ozemljju", češ, da je na tem ozemljju samo albanski narod.

Zaradi nasilnosti protestantov je policija blokirala vse dohode do jugoslovenskega veleposlaništva. Ireditisti so nadlegovali jugoslovenske državljane, ki so bili namenjeni po poslu v urade veleposlaništva. Skušali so nasilno ugotavljati njih identitet in z nekaterimi so celo fizično obračunavali.

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

OGLAŠUJTE V VESTNIKU !

THE ROLE AND FUNCTION

V.REMŠNIK: OF SLOVENIAN ASSOCIATION

A major ambition of S.D.M., was to function as a non-political organisation. Discussions with members, who had been associated with the organisation since its conception, suggested that S.D.M. has been successful in its attempt. No party politics have ever been allowed to enter into S.D.M. affairs, except for a few isolated, minor, personal, incidences, which were promptly rectified.

To further enhance its political neutrality, S.D.M. has often invited local politicians from all parties, to attend their functions. It would seem that this practice has a dual purpose, and no doubt, S.D.M. was keen to utilise its benefits. In her research of refugee groups in Adelaide, Martin made the following observations:

The Adelaide minorities often made serious attempts to establish the legitimacy of their position, by having public figures take part in their more noteworthy activities.

(Martin, 1972:76)

S.D.M.'s intention to aid the transition of Slovenes into the new way of life, and assist them in their integration into Australian community, was one of the most complex function an ethnic organisation can perform.

Obviously the difficult conditions and situation which existed for Slovenian migrants during those formative and early years of S.D.M., made this function of the organisation, one of the most important and necessary.

During the early years, migrants were arriving in a community where life was quite different to that with which they were familiar. They were often unable to speak or understand the host language; they had often just experienced very difficult times in their lives. In order to establish themselves here, they were required to assimilate. S.D.M. made a conscious effort to assist the Slovenian migrants in their task, and also fulfilled another ethnic organisation function.

The first of these methods, was to offer an opportunity to the Slovenes to become involved in the Australian community, by offering information, and activities where the Slovenes could actually take part.

Information about Australian language, culture, and community, were often included in the Vestnik. These types of information were intended to teach the Slovenes, about the Australian way, and to provide them with necessary items of information about such things as welfare, money and legal matters. A method of involving the Slovenes in Australian community activities, was to get them to take part, often by encouraging them to go and support the S.D.M. displays or S.D.M. representatives in the Australian activity. Occasions such as Moomba, the Royal Mel-

bourne Show, local community festivals, fund raising campaigns, and various Good Neighbour Council conferences, provided the opportunities for this involvement to occur. Evidence of this type of function is found in the early editions of Vestnik. Although S.D.M. continues to be involved in Australian community activities, it seems as if its involvement now, is more as a courtesy to its members and the Australian community, rather than a necessity.

The second method of aiding the migrant's integration process, was probably unintentional result of simply being an ethnic organisation. Obviously, during the early difficult years of Slovenian migration to Australia, the migrants needed the psychological support which an organisation such as this could give. The organisation provided its members with an opportunity to retain their cultural identity, their sense of belonging, and their sense of worthiness within a community. The emphasis on this aim has been reduced in correlation to the reduction of the need for such a function of the Slovenian community.

During the past 28 years, the Slovenes have become more established; the government and community has changed its assimilation policy. The move from the Slovenian community in Slovenia, to the community here in Australia, is not quite as difficult and traumatic as it once was, and the number of people making the move has greatly reduced in past years.

(Se nadaljuje)

VICTORIA 150

GROWING TOGETHER 1984-5

POVEST VIKTORIJE OB JUBILEJU VIKTORIJE

Zgodovinski podatki posneti iz knjige
Our Side of the Country od prof. Geoffrey Blainey-a.

Pred več kot 50.000 leti Viktorija in Tasmanija nista bili oddvojeni z morško ozino, katero imenujemo danes Bass Strait. Takrat je morska gladina bila kakih 150 metrov pod današnjim. Seveda tudi zaliv Port Phillip Bay ni obstajal in reka Yarra je tekla nekako do polovice poti med današnjo Tasmanijo in Viktorijo se tam združila z reko Tamar, ki danes teče skozi mesto Launceston v Severni Tasmaniji. Združeni v mogočen tok vode sta izlili nekje izmed današnjega otoka King Island in reka Cape Otway v maso južnega oceana.

Nekako v istem obdobju so se v Viktoriji pojavili prvi ljudje. Ker so tudi morske gladine na severni strani Avstralije bile nižje od današnjih, domnevajo, da so prvi naseljenici prispevali v Avstralijo preko tedaj združenega ali pa s samo malo plitke vode podeljenega Indonezijskega otočja in Nove Guineje, ki je bila tedaj še del avstralske celine.

Klima je bila takrat mnogo hladnejša, jezera večja in tudi reke mogočnejše, se posebno kadar sta se tajala sneg in led na pobočjih gora. Šele kakih 18.000 let nazaj je ozračje pričelo postajati toplejše. Stalni ledenički so se pričeli tajati in morske gladine višati. Tako je pred kakimi 14.000 leti morje počasi prepavilo nižino med današnjim teritorijem Viktorije in Tasmanijo.

Klima je bila takrat mnogo hladnejša, jezera večja in tudi reke mogočnejše, se posebno kadar sta se tajala sneg in led na pobočjih gora. Šele kakih 18.000 let nazaj je ozračje pričelo postajati toplejše. Stalni ledenički so se pričeli tajati in morske gladine višati. Tako je pred kakimi 14.000 leti morje počasi prepavilo nižino med današnjim teritorijem Viktorije in Tasmanijo.

Kot želijo je voda oddelila tudi plemen naseljencev v Tasmaniji od onih na celini Avstralije. Spodetka so bile vode še plitke in ozke in morda so domorodci še imeli stike, toda skozi tisočletja, ko se je ozina povečala v še danes nevarno Bass Strait so ti stiki popolnoma zamrli. Tasmanija je postala popolnoma osamljena za kakih nadaljnih 10.000 let. Zato Tasmanski domorodec ne pozna bumeranga, niti si na pol udomačil psa-dingo. Prav tako je tudi jezik Tasmanskih domorodcev, katerih je bilo od štiri do pet tisoč, popolnoma drugačen od onih na celini.

Morska gladina je počasi naraščala. Stvoril se je zaliv Port Phillip Bay, Westernport in jezera v Gippslandu. Morje se je dvigalo kakih 12.000 let, vse dokler pred kakimi 6.000 leti ni doseglo današnje višine.

Domorodci so se seveda pred morjem morali umikati v notranjost dežele, kar je seveda povzročalo spopade z drugimi plemenimi.

Klima se je tudi spremenjala in kakih 10.000 let nazaj je bilo v Viktoriji mnogo bolj vlažno kot je danes ter kakih 2.000 let kasneje tudi mnogo toplejše.

Ognjeniki so izbruhnili na današnjem jugo-vzhodu Viktorije. Danes jih poznamo pod imenom Mount Napier, Mount Eccles, Mount Schank, Mount Gambier, Tower Hill in drugi. Domnevajo, da je zadnji izbruhnil pred kakimi 4.000 leti in sicer je to Red Rock pri jezeru Colac.

Kakih 30 domorodskih plemen je prebivalo na področju današnje Viktorije, ko so pršli sem prvi Evropeji. Vsako pleme je imelo svoj jezik ali narečje, svoje običaje, svoje ceremonije in zabave. Med plemenimi so vladale razprtje. Drug drugače so označevali z imeni, ki so imela včasih omavljajoče običaje ali pa obeležje predela, kjer so bili naseljeni. Tako je na primer pleme, ki je naseljevalo današnje področje Melbourne bilo nazvano Ljudje belega gumijevca (White gum people – Wurundjeri). Bunurang pleme, ki je prebivalo okoli Westernporta je bilo nazvano Thurung, kar je ime za kaco tiger snake. To zato, ker so se znali prizplaziti do nasprotnika kot kača ter ga ubiti.

Povprečen obseg teritorija enega plemena je bilo kakih 2.000 kvadratnih milij. Pripadniki istega plemena so večinoma živelii v majhnih skupinah, ki so zajemale po par družin. Imeli so nomadski način življenja, to je hraniли so se s tem kar so našli v kar jim je nudilo rastlinje. Po potrebi so se selili iz kraja v kraj kakih 40 krat na leto. Zavetišča proti vremenu so imeli primitivna, narejena iz drevesnih vej, povečinoma samo v obliku vetrobrana.

Običajno so bili goli. Le v okrasje so včasih nosili v laseh ptice perje ali pa so se ogrinjali preko pleč z živalskimi kožami. Prvi Evropeji so smatrali, da so tako okrašeni domorodci poglavari plemen. Vendar to ni bilo tako, kajti poznali niso nikakrsne hierarhije v tem smislu.

Prvi naseljenici iz Evrope so domorodcem tu in tam darovali oblačila ali odeje, da bi si prikrili negotu. Toda to je bilo domačinom često bolj v škodo, kajti niso razumeli nevarnosti biti oblečen v mokro oblačilo ali spati na mokri odeji. Tako so prehiad in influenca zahtevali med njimi na stotine življenj.

V nekaterih plemenih so se moški in ženske okrasili s kostjo ali trsjem, ki so ga v taknili skozi prebojeni nosni hrustane. Ob ceremonijah so si pobarvali telesa z belo in okrasto barvo. Včasih so si v okras nadeli tudi oglice, zapestnice in pasove izdelane iz živalskih kož. Radi pa so si okoli čela povili trak, za katerega so si zataknili pero orla, lire ali katerekoli druge ptice.

Čeprav si predstavljamo, da so se domorodci hranili predvsem z živalsko hrano, to ni tako. Prav verjetno je, da so jedli več rastlinske hrane. Saj samo na Wilson's Promontory, kjer ni najbolj rodotvorna zemlja, lahko najdemo 120 užitnih rastlin, od katerih je bilo domorodcem poznanih najmanj kakih 100. Ženske so običajno nabirale hrano s pomočjo dolge palice, s katero so odkopavale razne koreninice in zelišča. Moški pa so običajno lovili divjadično. V času spomladanske sezone so si nabrali ptičjih jaj, pa tudi v ribolovu so bili zelo spretni. Iskanje hrane jih je vodilo iz kraja v kraj. Prtljaga jim je bila le goreča palica in kakšen kos.

Kadar so zvedeli za kraje z obilico hrane, kot na primer prihod jegulj na rekah ali kitov na obalah, so se zbrali v tisočih in imeli velike ceremonije.

Edino mesto kjer se najde v Viktoriji primeren kamen za izdelovanje sekir je Mount William blizu Lancefielda. Te sekire so bile cenjeno orodje na široku okoli.

Tu in tam se še danes najde ostanki palic in kamenitih posod, ki kažejo iznadljivost tedanjih prebivalcev. Saj so se navzlic primitivnemu orodju in orožju znati načine, da se prehranijo. Bili so pač močnejši v iznadljivosti in spremnosti kot v izdelovanju raznih orodij in pripomočkov. Tako na primer leseno kopje in gorjača nista boge kaj na izgled, toda domorodci so nadomestili pomankljivost tega orožja s svojo spremnostjo uporabljanja in zasedovanja.

Prvi evropski naseljenici v Viktoriji so se čudili, kako spremno so domorodci znali loviti s primernim prikrivanjem in uporabljanjem raznih zvijac.

Ogenj je bil bistven za streljivo lovske ukane. Uporabljali so ga, da so izpodili živali iz skrivališč, da so pozgali oveneno travo in je tako sveža rast privabila velike trope kengurjev. Z ognjem so ostili konice palz za izkopavanje zelišč, s pomočjo ognja so si delali čolne, posiljali signale z dimom, razsvetljevali svoja bivališča in se branili pred komarji in drugimi mrčesom. Z ognjem so podirali drevesa ter si prpravljali gorivo za peko hrane. V glavnem so se rabili ogenj za ogrevanje ter so raje spali med dvema majhnima ognjemata kot pred enim velikim. Ker je zažiganje ognja z drgnjenjem dveh kosov suhega lesa bil zelo počasen način, so povečinoma nosili s seboj gorenco način, s katero so se včasih spomladi v bivališču.

Ko so prvi evropski raziskovalci pluli ob obali Viktorije niso opazili živih bitij, pač pa so videli ognje in dim. Ko je kapitan Cook v jeseni 1770 plul ob brezgovih Viktorije proti severu so ga spremljali celne dimi majhnih in velikih ognjev. Prav isto so opazovali tudi drugi pomorsčaki, ki so pluli s svojimi ladji ob tej obali še dolgo po naselitvi belcev v

Sydneju leta 1788. To jim je dalo sklepalo, da je notranjost Viktorije bila naseljena, čeprav še dolgo časa niso imeli priliko videti domorodcev. Leta 1803 je poročil Tateshall, ko je bil v notranjosti zatvoren Port Phillip Bay utrdil po velikem številu ognjev, ki jih je videl na obrežju, da notrsnost pokrajine "kar mrgoli" od domorodcev. Tudi kasnejši drugi raziskovalci notranjosti Viktorije so poročali o številnih ognjih, ki so jih videvali ob svojih potovanjih, toda le redko so videli domorodca.

Goreča palica je bila največji tehnični podvig prvotnih naseljencev Avstralije vse dokler niso v njih zemljo pršli ljudje z mnogo močnejšimi tehničnimi sredstvi, udomačenimi živalmi in razvitim poljedelstvom. Seveda se temu vse mu domorodci niso mogli ubrani.

(se nadaljuje)

AUSTRALIAN PAPERS – ZBORNIK Iz SLOVENIJE Prof. Jože Ftičar:

V Ljubljani je nedavno izšel australski zbornik, ki objavlja referate z mednarodnega simpozija avstralske literature in kulture na Bledu 1982. Takrat so na prvem tovrstnem znanstvenem srečanju predstavili tam predavatelji s številnimi univerziteti, tudi australski. Zajetni zbornik obsega 300 strani in je pisani v angleščini. Uredil ga je prof. dr. Mirko Jurak, izdala pa Filozofska fakulteta univerze v Ljubljani ob pomoči Avstralske ambasade, Kulturne skupnosti Slovenije in Slovenske izseljenske matice.

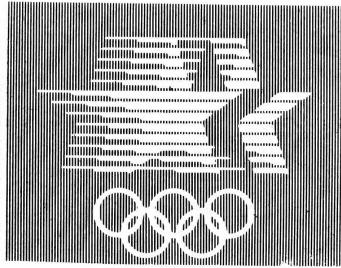
Zbornik sestavlja šest zaokroženih tematskih sklopov.

V 1. razdelku s področja jugoslovansko-australijskih kulturnih stikov predstavlja se prispelki jugoslovenskih avtorjev. Delež slovenske pesništva v Avstraliji je dokaj pregledno podan v dveh sestavkih. Prvi je izpod peresa urednika Juraka z naslovom Tipi podob iz stare in nove domovine. Najbolj razširjena literarna vrst je med Slovenci v Avstraliji je po piščevem mnenju poezija. Njihove pesmi so večjidel v slovenščini, bilo je tudi nekaj poskusov v angleščini.

Med slovenskimi pesniki v Avstraliji zavzema najbolj vidno mesto Bert Pribac, ob njem so znani še Pavla Gruden, Danijela Hliš-Thirion, Neva Rudolfova, Jože Žohar in Ivan Kobal.

slovenske poezije v Avstraliji, ki bo v kratek izraz, Bert Pribac poleg tipično slovenske motivike obravnava tudi australijsko (na primer pobjoj domorodcev). Pesništvo Pavle Gruden je v primeru s Pribacovim bolj socialno in politično naravnano, zato pa umetniško manj prepričljivo.

(bo še, v naslednji številki)

XXIII OLIMPIJADA

Jugoslavija je članica Olimpijskega komiteta od leta 1920. Od takrat so se njeni reprezentanti udeležili 13 olimpijskih tekmovanj, če ne računamo leta, 1912, ko so se jih udeležili športniki tedanje kraljevine Srbije.

Dosedaj so dobili skupaj 16 zlatih, 21 srebrnih in 16 bronastih kolajn.

Na poslednji olimpijskih igrah v Moskvi so dosegli 2 zlati in sicer v poltežki kategoriji bokska (Kačar) in v košarki. Srebrne kolajne so dobili v veslanju dvojnic, v ženskem rokometu in vaterpolu. Bronaste pa so dobili: Kočačević judo 95 kg, Sejdiju rokoborba prosti slog 69 kg, veslanje dvojec s kramjem ter košarka ženske.

V športnih panogah bodo jugoslovanske barve zastopali sledenči:

ATLETIKA: Milič, Starčević, Ivančić, Zdravkovič, Stekič, Fižuleto, Čanovič, Krdžalič, Lapajne, Dančetovič.

KOLESARSTVO: Bulič, Ropret, Čerin, Lampič, Pavlič, Cuderman.

SPORTNA RITMIČNA GIMNASTIKA: Reljin, Simić.

JUDO: Očko, Leščak, Kovačević, Vujević, Lopatič.

ROKOBORBA – GRŠKO-RIMSKI SLOG: Lisjak, Kasap, Petkovič, Tertei, Meničević, Djurdjevič, Kopas.

ROKOBORBA – PROSTI SLOG: Trstena, Sejdij, Šorov.

BOKS: Redžepovski, Simić, Puzovič, Škaro, Pavlovič, Josipovič, Salihu.

TENIS: Sašak, Goleš.

STRELJANJE: Jovovič, Vrbek, Atanaskovski, Maksimovič, Debevec, Djeko.

VESLANJE: Stanulov-Pančić, Celent-Ivančić, Vidovičev (krmar).

JADRANJE: Puh.

KONJENIŠTVO: Lah, Mavec, Moderc.

PLAVANJE: Borut in Darjan Petrič, Šarič.

POTOMCI: 17 igračev
VATERPOLO: 13 igračev.
KOŠARKA: 12 moških in 12 žensk.
ROKOMET: 15 moških in 15 žensk.

○

Med telovadci olimpijske ekipe USA smo zagledali ime Peter Vidmar. Po imenu sodeč je Peter potomec naseljencev slovenskega rodu. Upajmo, da bomo o tem zvedeli kaj več kasneje.

○

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRAJSKIH, ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 481 1777

Postreženi boste v domaćem jeziku

ZMAGA RIBIČEV

Ob Ohridskem jezeru je pred par tedni bilo 30. državno prvenstvo športnih ribičev Jugoslavije. Slovenci so dosegli odlične rezultate. Ekipno so zmagali ribiči iz Vojvodine, na drugem mestu so bili Slovenci in na tretjem Makedonci. Slovenke pa so ekipno dosegli prvo

mesto, na drugo mesto so prišle Srbinje in na tretje mesto ženske iz Makedonije.

Kot posamezniki pa so zmagali pri moških Kuzma iz Slovenije, za Vojvodincem in Črnomorcem. Pri ženskah posamezno pa je Slovenka Nekrep zasedla tretje mesto za Hrvatico in Srbinjino.

MAJHNA, A UDARNA ČETA – Lipiški jahači-olimpijci Dušan Mavec, Alojz Lah in Stojan Moderc s svojimi kraškimi biseri. (Foto: Miško Kranjc)

Prvi bodo letos na olimpijskih igrah tudi konji iz slovne Lipice.

Tja so že odpotovali z letalom iz Dusseldorf, skupaj s konji iz ZRN, Avstrije, Švedske, Danske in še nekaj drugih držav.

Tudi za konje imajo letalske družbe dva razreda; turistični po 4000 dollarjev in luksuzni po 6000 dollarjev. Lipicanci so seveda potovali v turističnem razredu, da bi bili stroški čim manjši. Z njimi je potoval direktor lipiške kobilarne Andrej Franetič. Zračno potovanje lahko konje zelo vzemirijo in zgodi se, da morajo letala zasilno pristati ali pa, da jim

mora živinozdravnik na letalu vbrizgniti močno pomirjevalno injekcijo.

Nastop na olimpijskih igrah bo za naše lipicanke doslej najpomembnejši v njih zgodovini. Za to priliko so jim nabavili posebna nova dresurna sedla v Švici. Frake za jahače pa je sesil sežanski krojač Pavle Pale, ki je šival obleke tudi za slovitega filmskega igralca Kirkka Douglasa, ko je snemal v Jadran-filmom.

Konji so bili pred odhodom v Ameriko na desetdenih pripravah v Švici, kjer so jahači Alojz Lah, Dušan Mavec in Stojan Moderc pilili olimpijsko formo.

PROVINCIAL RESTAURANT

FULLY LICENSED
AUSTRALIAN AND CONTINENTAL CUISINE

Open for lunch – Monday to Friday, for dinner – Tuesday to Saturday
Sunday by arrangement – large bookings only

Alkoholne pičače v steklenicah – po trgovinskih cenah
Glasba iz magnetofonskih trakov

GOVORIMO SLOVENSKO !

107 Johnston St., Fitzroy, 3065 – Phone 417 2966

NOGOMETĀŠEM SO CENE PADLE

Neuspehi jugoslovanske nogometne reprezentance na mednarodnih prizoriščih so zanimali tujih klubov za jugoslovanske igrače znižali skoraj na ničlo. Izmed vseh se je na tuje v naslednji sezoni prodal le Zagrebčan Zajec. In še to za razmeroma kaj nizko vsoto 200.000 dollarjev. Vzeli so ga za svojega Grki. Angleži (Nottingham Forest) so mu ponudili samo 150.000 dollarjev.

Jugoslovanske igralce sedaj spodrivajo Skandinavci, Južnoameričani in celo Afričani. V zahodnonemški in italijanski ligi danes ni nobenega jugoslovanskega nogometnika.

Edino Grčija, Turčija, Avstrija in . . .

PRVI NA BALKANU

Jugoslovanski vaterpolisti so pred odhodom na olimpijske igre osvojili naslov balkanskega prvaka

Po zmagi nad Grki z 5:4 so premagali Bolgarijo z 14:8 in Romunijo z 16:7.

Končni vrstni red: Jugoslavija 8, Grčija 6, Romunija 4, Bolgarija 2, Turčija 0.

ZDA se danes še nekako zanimajo za "YU" nogometne.

Zato pa so jugoslovanski nogometni navili cene na domačem trgu. Svoja plačila so pričeli zahtevati celo v devizah. Tako neki Halikovič ne ve ali naj bi sprejet ponujenih 300.000 mark iz Zagreba, Beograda ali Splita. Deverič pa je pristopil za nepoznano ceno k Dinamu potem ko mu te cene Hajduk ni namu potem ko mu Hajduk ni hotel plačati za tehtevanih 200.000 mark.

Ta plačila dobivajo nogometni navlizki predpisom ki pravijo, da igralec ob prestopu iz kluba v klub ne sme dobiti niti dinara.

OBISKI IZ KANADE

Mlađi športniki, potomci slovenskih naseljencev v Kanadi so obiskali Slovenijo in imeli športne dvojboje z ekipami raznih slovenskih mest. Ob koncu so obiskali tudi Kamnik in Domžale. Čeprav so poslovilni nogometni dvoboji izgubili z 0:4 je bilo zaključno srečanje v Krumperku zelo prisrčno.

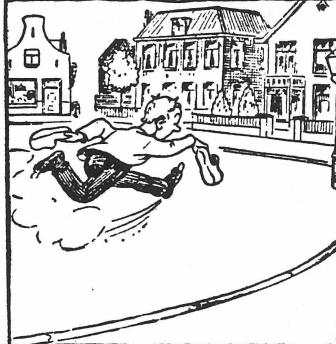
Kozamurnik

41. V kovačnici namreč letijo iskre na vse strani. "Avtomobil gorí!" je zavpl kar naenkrat pomočnik Nanti, ko je zagledal, kako iz avtomobila prihajajo oblački dima.

42. Nanti je vrgel težko kladivo na tla in po nesreči prav mojstru na noge. Potem je stekel k sodu, zajel vedro umazane vode in izil na avtomobil. Ogenj je bil pogasen.

43. Vajenec Nuža Štuc je medtem tekel h Kozamurnikovim, kar so ga nesle noge. Povedati jim je hotel, kaj se je zgodilo. Da bi lažje tekel, si je sezul cokle. Pomisli seveda ni, da mu utegneta palca ozebti.

44. Pri Kozamurnikovih so se zelo prestrašili. Gospod Kozamurnik, njegova gospa in tudi Minka so pustili vse in tekli z Nužem v kovačnico. Kozamurnik ni pomnil take dirke, kar je bil živ.

JOZE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

KAL-CABINETS

STROKOVNIJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. — vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vic.

DOSEDANJI REZULTATI

DOSEŽKI JUGOSLOVANSKE EKipe NA OLIMPIJADI V L.A.

V sedmem dnevu olimpijskih iger v Los Angelesu je Jugoslavija že imela eno zlato in dve bronasti medalji.

V grško-rimskem stilu rokoborbe v kategoriji 68 kg je Vlado Lisiak z zmago nad Tapio Sipila iz Finske dosegel zlato kolajno.

Bronaste kolajne pa sta dosegla : V kategoriji 100 kg Refik Memisević in v kategoriji 74 kg Karolj Kasap.

V sledčem je nekaj rezultatov naših športnikov v prvih dneh olimpijade:

2. DAN:

V košarki je Jugoslavija premagala Zapadno Nemčijo z 95:83

3. DAN:

V košarki so dekleta iz Jugoslavije izgubile proti ZDA z 55:83

V nogometu je Jugoslavija premagala Kamerun z 2:1.

V veslanju dvojčkov je v predtekma Jugoslavija bila v svoji enoti na četrtem mestu.

V plavanju (metuljček) je v predtekma v svoji enoti Hrvoje Barać prišel na 4. mesto, a se ni kvalificiral za finale.

4. DAN:

V veslanju dvojčkov je v svoji enoti predtekma Jugoslavija zopet bila na 4. mestu.

V košarki so dekleta premagala Korejo z 55:52

V rokometu so moški iz Jugoslavije igrali z Islandsko z 22:22

V strelnjanju z zračno puško je Valentina Atanaskovski dosegla 17 mesto s 380 točkami in Mirjana Jovović 29. mesto z 371 točkami.

5. DAN:

V košarki so moški premagali Egipat s 100:69

V nogometu je Jugoslavija zmagala Kanado z 1:0.

V rokometu so moški premagali Japonsko z 3:0.

V vaterpolu so zmagali Kanado s 13:4

6. DAN:

V veslanju dvojčkov so Jugoslaviani izpadli iz nadaljnih tekem.

V strelnjanju z puško malega kalibra je Biserka Vrbek zasedla 7. mesto s 569 točkami in Mirjana Jovović 8. mesto s 569 točkami.

V predtekma v plavanju na 400m prosti stil sta tekmovala brata Petrič. Borut Petrič je prišel v svoji skupini drugi, vendar njegov čas ni bil dovolj dober, da bi se uvrstil v finale.

Medtem pa je Darjan Petrič prišel v finale in tam zasedel 6 mesto s časom 3.54.88. Čas zmagovalca v tej stroki Georga Dicario iz ZDA je bil 3.51.23.

V vaterpolu je Jugoslavija premagala Kitajsko z 12:7

V rokometu so moški dobili proti Japoncem z 32:15

Tega dne je tudi Peter Vidmar, ZDA, verjetno po poreklu Slovenec dosegel srebrno medaljo v telovadbi posameznikov.

Res je žalostno, da se sedaj po desetletjih za Prešernom, Cankarjem in drugimi, Slovenci še vedno moramo prizadavati za uveljavljanje našega jezika. Pa ne samo v zdomstvu, tudi v Sloveniji je tako, kot je razvidno iz nedavnega članka v Delu:

Tako kot mene moti večino slovenskega življa, da naši predstavniki na vseh ravneh v organih federacij (Skupščina, zbori, ZIS, in dr.) v večini primerov uporabljajo srbohrvaški jezik. Razumem, da v medsebojnem osebnem stiku naši delegati, člani ZIS in drugih inštitucij uporabljajo jezik svojega sogovornnika, ker ta pač v celoti ne razume našega – Vendar: kadar nastopajo javno pred Skupščino SFRJ, zbori republik in v drugih ustanovah, vključno z ZS Jugoslavije, bi pa morali uporabljati slovenski jezik. Kadar drugi naši narodi in narodnosti smo se tudi mi Slovenci borili v enotah NOV, bojevali za enakopravnost vseh narodov in narodnosti, zato zahtevamo tudi od naših predstavnikov, kadar nastopajo javno, da uporabljajo izključno slovenski jezik (in enako naj bi ravnali tudi drugi narodi in narodnosti: Makedonci, Albanci, Madžari itd.).

Mar se naši delegati, pa naj bo to kdor koli (Zvone Dragan, Stane Dolanc, Anton Vratuša in vsi drugi), sramujejo uporabe svojega materinega jezika? In sramujejo tudi svojega naroda, svojih občanov Slovencev, ki morajo zato ob TV sprejemnikih besedo svojih delegatov razbirati le iz podnapisov.

Menim, da ta moja opomba zasluži ne le javno objavo, ampak tudi javni odgovor, in sicer ne le jezikovnega razsodisča, ampak tudi vsakega posameznika, ki tako omavaljuje svoj in naš slovenski jezik. Ko imamo simultano prevanje za tiste, ki katerega jezika naših narodov ali narodnosti ne razumejo, zakaj se tega ne poslušajoje ljudje, ki bi vendar moral uporabljati slovenski jezik. Ali ni bilo odrešujoče poslušati zaprisego našega Bojana Krizaja na olimpijadi v Sarajevu v slovenskem jeziku, pa intervjuje Franka in še koga. F. P., udeleženec NOB in član ZB.

V vsem Vam dajemo prav. Res je sicer, da praksa ni tako črna in da mnogi delegati na sejah Skupščine SFRJ govorijo slovenščino, res pa je tudi, da v večini primerov uporabljajo srbohrvaščino. Z neuporabljanjem slovenskega (ali po statutu njemu enakega) jezika v večjezičnih političnih skupnostih ter v okoliščinah, ki jih navajate, z dejaniem preklicujemo tisto, s čimer se z besedami hvalimo: enakopravnost tvorbenih sestavin naših političnih skupnosti. Zaradi negativnega odziva, ki ga ima kritizirano govorno vedenje, pri vseh narod(ostn)ih normalnih ljudeh, se objektivno krepijo sredobene sile naših skupnosti, dolžnost in interes naših pa je ravno sredotežnost različnega, vendar enakopravnega. Kdar torej naši skupnosti res dobro hoče, ne sme počenjati stvari, ki tej skupnosti skodijo. S tem se hkrati pokopava načelo jezikovne enakopravnosti tudi – in zlasti – v zadevah državnosti. Jezikovno razsodisč zato poziva delegate in druge uradne predstavnike naše republike, da to prakso korenito spremeni.

Predstavljamo slovensko slikarsko in plesarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

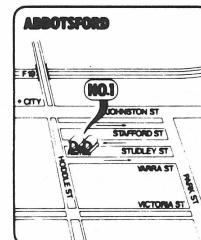
Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

V strelnjanju z zračno puško je Rajmond Debevec zasedel 12. mesto s 580 točkami. Brata Petriča sta tekmovala v plavanju 1500 m prosti stil, a nista prišla v finale. Oba sta dosegla 4 mesto v svojih skupinah, ki so štele po osmih plavačev. Borut je dosegel čas 15.36,44 in Darjan 15.39,79

D&D
PRINTING
Pty. Limited

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

ZA VSE TISKARSKE USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733